

Hensyn til Professorene. Man søger at give dem de Boliger, de hidtil have havt. Naar man river de gamle ned, søger man at give dem nye i Stedet. Jeg tror dernæst, at der gennem det, som her foreslaas, vil blive tilstrækkelig Auditorieplads for en længere Tid ved de tre temmelig store nye Auditorier. Hvad nu angaar Universitetsbibliotheket, da kan man være ganske enig i den Kritik, som det ærede Medlem fremkom med imod Forslaget, nemlig, at det ikke er det mest hensigtsmæssige at have en større Del af Bibliotheket staaende i den gamle Bygning og en særlig Afdeling af det i en ny Bygning, liggende et godt Stykke borte. Men jeg tror som sagt ikke, gaaende ud fra de nuværende Bygninger, og at de skulle anvendes, at det er muligt at indrette det paa nogen anden Maade. Man kunde tænke sig, som et andet æret Medlem for lidt siden udtalte, at man fik den lidt nærmere; men det har jo ikke stort at sige. I det Dieblit, man er nødt til at lægge Bibliotheket i to Bygninger, maa man finde sig i de Ubequemmeligheder, som deraf kunne følge, og jeg tvivler om, at det kan blive muligt at komme bort deraf. De nuværende Lokaler, saavel for Rvæsturen som for den egentlige Universitetsadministration ere saa daarlige og uheldige som mulig, og de Forbedringer, som her foreslaas, ere saa langt fra at være urimelige, at det tværtimod er meget beskedne Forordringer, der stilles. Det nye mineralogiske og kemiske Laboratorium er i Overensstemmelse med, hvad der forlanges af de vedkommende Videnskabsmænd, hvad Regeringen ikke har set nogen Grund til at fravige. Jeg tror ikke, man kan sige, der er forlangt Mere, end hvad man er nødt til, og det Samme turde vistnok gjælde om det nye botaniske Laboratorium. Der kan selvfølgelig altid være Spørgsmaal, om man vil gaa ind paa den Udvidelse, her er foreslaaet, eller blive staaende ved det oprindelige Forslag, kun at bygge et fysiologisk Laboratorium. Men jeg skal paa dette Stadium af Forhandlingerne ikke gaa nærmere ind paa Detaillen. Som jeg allerede har udtalt, skal det eventuelle Udvalg blive forsynet med alle de Oplysninger, det kan forlange, og jeg er overbevist om, at det af disse Oplysninger vil fremgaa for det ærede Udvalg, at de Planer, som her ere forelagte, ere gaaende ud fra de Forudsætninger, som man maa gaa ud fra, hensigtsvarende; de ere nogenlunde tilfredsstillende, og de ere saa billige, som det er muligt at faae dem.

Brandes: Det forekommer mig, at hverken den høitærede Minister eller det ærede Medlem for Rjøsboenhavus 4de Valgfreds (Scharling) egentlig modsagde, at Motiverne vare ufyldstgjørende eller meget knappe, og der loves flere Oplysninger til det kommende Udvalg, hvorved man altsaa i Dieblittet kan slaa sig til Ro. Jeg skal kun gjøre nogle ganske faa Bemærkninger, da jeg antager, at Interessen for Diskussionen er svag i dette Dieblit. Med Hensyn til hvad jeg sagde om Kravet fra Studenternes Side paa flere Auditorier, tror jeg, at hverken den høitærede Minister eller det ærede Medlem yttrede Noget som helst. Studenterne faar altsaa virkelig kun 3 nye Auditorier. Naar der klages saa meget over, at der er for faa Auditorier, er 3 ikke meget; (Afbrudelse af Ministeren). Naar 10 er meget for lidt, er 13 ikke meget. Med Hensyn til Universitetsbibliotheket staar der i Motiverne, at man ved den forestaaende Udvidelse vilde naae til et Areal, der vilde svare til ca. 100,000 Bind. Men jeg begriber ikke, at dette kan have Betydning i ret mange Aar i Forhold til den rivende Fart, hvormed Antallet af Bind voger. Alene her i Danmark præsteres der, om jeg ikke tager feil, 2—3,000 Bind om Aaret, og naar man regner, at der kjøbes et Par Tusende Bøger om Aaret, bliver det en Tilvæxt af henved 5,000 Bind om Aaret, og saa skal man jo alligevel snart igjen til at tænke paa en Udvidelse. Det synes altsaa, som om det kunde være mere praktisk i Dieblittet at sørge for en Udvidelse, der omfattede et større Tidrum. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg slet ikke har sagt, at det er dyrt i og for sig. Med Hensyn til de to første Bygninger har jeg kun sagt, at det er muligt, at man kunde indskrænke sig noget, men at man ikke af Motiverne kan se, om det, man forlanger, er nødvendigt. Med Hensyn til de sidste Ombygninger er jeg bange for, at man for saa vidt stiller for saa Krav, saa at man paa ingen Maade faar Fyldestgjørelse for, hvad der i alt Tald maa fordræ om nogle Aar. Jeg har paa ingen Maade betonet, at det Hele gik ud paa Professorboliger, man maatte have en meget om Professorfamvittighed for at opfatte det paa den Maade. Jeg har ikke sagt, at jeg havde Noget imod, at de kom til at bo godt, tværtimod — for mig maa de gjerne bo saa godt som mulig, men jeg har kun antydnet Muligheden af, at det var en forkert Ordning af Lønningsforholdene, at Professorene fik disse Boliger, i Stedet for at de kunde faae